

Nu mener vi imidlertid, at vi ved disse overførsler, som vi har overført til grundfonden, kan ændre disse forhold på en sådan måde, at det overhovedet ikke får nogen betydning for fiskeriet, og på den baggrund kan jeg ikke se, at der skulle være nogen grund til, at man ikke kan gøre det, man her har gjort.

Jens Kirk (V):

Venstre kan tilslutte sig lovforslaget, hvilket også skal ses i lyset af, at banken herefter kan og er funderet til at fungere under almindelige bankvilkår.

Der står i bemærkningerne, at der ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser forventes, men jeg må dog sige, at det er der, for hidtil har der været stempelfrihed og afgiftfrihed ved tinglysning samt registrering, men fremover skal der betales en afgift.

Lene Espersen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også tilslutte sig det foreliggende lovforslag.

Der var ganske god fornuft i i sin tid at oprette grundfonden, og lige så megen fornuft er der i nu at tage pengene tilbage til statskassen. Fiskeribanken er jo særdeles velfungerende, og da det ikke er meningen, at Fiskeribanken skal tjene penge, men skal kunne hvile i sig selv, ser vi ikke noget som helst problem i, at man tilbagefører de 40 mio. kr.

Det Konservative Folkeparti stiller sig positivt til lovforslaget.

Kristen Touborg (SF):

SF kan støtte lovforslaget.

Christian H. Hansen (DF):

Forslaget går ud på den her tilbageførsel af grundfonden på 40 mio. kr., og begrundelsen er jo så, at Fiskeribankens egenkapital har været stigende. Vi mener ikke i Dansk Folkeparti, at det, at en egenkapital er stigende, heller ikke på det her område, i sig selv gør, at man bare kan tilbageføre.

Fiskerierhvervet er et erhverv, hvor tingene forandrer sig så hurtigt. Det gælder kvoter osv. Vi så bl.a. for nylig torskekvoten, hvordan den ændrede sig radikalt lige pludselig. Det er ting, som gør, at fiskernes økonomi veksler meget, og derfor kan erhvervet komme ind i en nedadgående periode igen og har så mulighed for måske at skulle have tilført noget. Vi ser ikke

nogen grund til, at vi skal komme ud i det, så derfor kan vi ikke støtte lovforslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget er en del af finansloven for 2000, og det er selvsagt, at Det Radikale Venstre støtter det lovforslag.

Vi synes i øvrigt, det er glædeligt, fordi lovforslaget jo er udtryk for, hvor godt det i virkeligheden går i dansk fiskeri, når man kan overføre de 40 mio. kr. til andre formål. Så vi støtter forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Frihed 2000 kan støtte forslaget. Selv om der tilbageføres 40 mio. kr. til statskassen, ja, så vil banken opretholde en stor soliditetsgrad og vil kunne overholde sine forpligtelser, så vi ser ingen problemer i det her lovforslag.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal blot nøjes med at takke for de positive bemærkninger, der er faldet, og dermed håbe på, at vi kan få en hurtig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 218: Forslag til lov om forbud mod restkoncentrationer af lægemidler i animalske fødevarer.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL).

(Fremsat 3/3 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Umiddelbart er Enhedslistens lovforslag sympatisk, for hvem kan være uenig i en målsætning om, at der ikke bør være medicinrester i fødevarer?

Folketinget har tidligere i år behandlet spørgsmålet om medicinrester i mælk og kød. Min forgænger, hr. Henrik Dam Kristensen, var så sent som den 26. januar i år i samråd i Fødevareudvalget, hvor han grundigt redegjorde for regler om og administration af medicinrester i fødevarer. Min forgænger udleverede alle dokumenter, så Fødevareudvalget ved selysyn kunne konstatere, at Folketinget for 10 år siden i foråret 1990 blev fuldstændig informeret om det kommende fælles regelsæt i EU. Den tidligere fødevareminister beklagede Fødevareministeriets manglende information til Folketinget ved ændring i forvaltningspraksis i 1994 og 1999. Og endelig fik Fødevareudvalget detaljerede svar på en lang række opfølgende spørgsmål fra Fødevareudvalget.

Folketinget har altså fået sagen fuldt belyst, og man har åbenbart været tilfreds med de svar, der er blevet givet. Jeg har i hvert fald fra sidelinjen, og efter jeg blev fødevareminister, ikke på noget tidspunkt kunnet konstatere et flertal, endsiges en stemning for, at Danmark, hvad angår restindhold af veterinærmedicin i fødevarer, skulle gå enegang i EU og indføre national lovgivning for et område, som ellers er fuldt harmoniseret.

Men måske er den kommende folkeafstemning om euroen den egentlige grund til det forslag, vi behandler her i dag.

Regeringen har en klar målsætning om at begrænse anvendelsen af veterinære lægemidler i fødevarer. Fødevareministeriet har derfor taget hånd om sagen i flere år og iværksat flere initiativer, der skal bidrage til en reduktion af antallet af sygdomstilfælde i husdyrproduktionen og dermed en reduktion i brugen af medicin.

Medicin i fødevarer er i dag reguleret med grænseværdier, som sætter et præcist loft for det maksimale restindhold. Det er et udbredt princip at regulere uønskede stoffer med grænseværdier. Princippet er videreført i den europæiske lovgivning for medicinrester i fødevarer.

Min forgænger, hr. Henrik Dam Kristensen, redegjorde i januar over for Folketinget for de

faglige argumenter for fælles grænseværdier for restindhold af medicin i fødevarer. De fælles EU-grænseværdier for restindhold af veterinærmedicin i fødevarer fastlægges ud fra en videnskabelig, sundhedsmæssig vurdering af hvert enkelt stof. Den sundhedsmæssige vurdering sker i overensstemmelse med internationalt anerkendte principper. Lægemidlerne vurderes af en videnskabelig ekspertgruppe med repræsentanter for alle EU's medlemslande. Der foretages en omfattende sundheds- og sikkerhedsmæssig vurdering.

De fastsatte EU-maksimalgrænseværdier er udtryk for en høj beskyttelsesgrad. Der anvendes normalt en sikkerhedsfaktor på 100. Det vil med andre ord sige, at hvis reglerne overholdes, vil rester af veterinære lægemidler ikke give anledning til sundhedsmæssige betænkeligheder.

Det ser ud, som om forslagsstillerne erkender, at det kan blive nødvendigt at give syge dyr en dyrlægefaglig behandling. Det er imidlertid et faktum, at medicinsk behandling af et dyr altid vil betyde, at der er en rest tilbage i dyrets krop, rester af en relativ størrelse, da det helt afhænger af analysemetodens følsomhed, hvorvidt man kan påvise rester. En følsom analyse fanger mere end en grov metode. Rester mellem analysemetodens laveste måleniveau og det absolutte nul kan i sagens natur ikke påvises, men selv om man ikke kan påvise mængder, som ligger under måleniveauet, ændrer det ikke ved restens faktiske eksistens. Det er således fejlagtigt at tro, at et forbud mod rester vil føre til et totalt fravær af veterinære lægemidler i animalske fødevarer.

Ekspertes har gentagne gange understreget, at en regulering af medicinrester, som alene baserede sig på et forbud mod rester, ikke vil give tilstrækkelig beskyttelse for forbrugerne. Det ville i så fald være status for analyseteknik, der ville bestemme det tilladte restindhold. Det blev bl.a. fremført over for Folketinget tilbage i foråret 1990 ved forhandlingerne om det kommende fælles regelsæt for veterinærmedicin.

Rester af veterinærmedicin i fødevarer er derfor reguleret efter fælles grænseværdier, som er fastsat efter grundig sundhedsmæssig vurdering. Ekspertes har vurderet, at det giver det højeste beskyttelsesniveau. Jeg må således konstatere, at det ikke vil være fornuftigt at regulere rester af veterinære lægemidler i fødevarer, som det er foreslået af Enhedslisten.

Margot Torp (S):

Enhedslistens sigte med L 218 om forbud mod restkoncentrationer af medicin i animalske fødevarer, mælk, æg og kød, er Socialdemokratiet helt enig i. Også mit parti prioriterer sikre og sunde fødevarer højt og har gjort det længe. Derfor har vi også sat stor pris på den lange række af tiltag, som regeringen har taget, og jeg vil lige nævne nogle af dem:

Vi har været foregangsland i forhold til at få udfaset antibiotiske vækstfremmere i EU med stort held; vi skal ikke have medicin i foderet. Regeringen har taget initiativ til oprettelsen af Vetstat, som er en database, der over tid vil afdække meget præcist, hvor og hvordan vi bruger medicin i husdyrbesætningerne. Vi fastholdt i diskussionen om Vetstat, at vi ikke skulle have førstegangsbehandling af yverbetændelse, uden at der havde været en dyrlæge hennene og konstatere præcis, hvad det var, der skulle behandles for. Og vi bruger 30 mio. kr. om året på at forske og udvikle i staldsystemer, som generelt forbedrer dyresundheden. Det er jo faktisk utrolig vigtigt at satse på, at dyrene ikke bliver syge og derfor heller ikke får brug for medicin. Bl.a. også det at fremelske dyrearter, som har et højt immunforsvar, kiggendes der nu nøjere på.

I Socialdemokratiet værdsætter vi regeringens høje prioritering af det her område, og vi værdsætter også Fødevedirektoratets store undersøgelse af medicinrester i produktionsdyr, som blev afdækket her for nylig i forhold til danske fødevarer. Den afspejler uden tvivl, at erhvervet godt ved, at det er et vigtigt konkurrenceparameter at have ry for at producere sunde og sikre fødevarer.

Socialdemokratiet forventer bestemt også, at fødevarerhvervet i Danmark fremover vil satse kraftigt på den nye teknologi, som er ved at blive udviklet, og som faktisk er ved at være på plads. Den gør det muligt for en kunde ude i en butik at tage et stykke kød og lægge det ind under en computer og ved hjælp af en strekoder dér faktisk at følge det her stykke køds vej helt tilbage til stalden eller stien og også at kunne se, hvad det har fået af foder. Og man kunne så også dér lægge ind, om dyret havde været sygt, og om det var blevet behandlet, og hvor længe det var holdt tilbage osv. Der er sådan set ingen grænser for, hvor stor en mængde dokumentation man kan lægge ind, alt afhængigt af hvad kunden interesserer sig for. Det mener vi vil

være et rigtig godt konkurrenceparameter fremover.

På denne her baggrund finder Socialdemokratiet ikke, at der er nogen grund til at gå ind og indføre en nulgrænseværdi nu, og vi tilslutter os derfor ikke forslaget, men er altså enige i, at man skal prioritere forbrugersikkerhed højt også på fødevarerområdet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Kun lige en enkelt bemærkning på nuværende tidspunkt. Det er jo ikke Enhedslisten, der nu kommer og vil indføre en nulgrænseværdi. Vi fremsætter bare lovforslag om, at man genindfører de regler, som administrativt er blevet ophævet, men som man ellers hele tiden har haft her i Danmark.

Så det er sådan set ikke Enhedslisten, der nu kommer og vil indføre noget. Det er Enhedslisten, der blot vil bringe tingene tilbage på plads dér, hvor de stod. Så det er blot sagt for, at debatten ikke kommer helt ud af proportioner.

Vi havde en god ordning, den blev undermineret af regeringen, og vores lovforslag går bare ud på at bringe den tilbage på sporet. Mere udviklet er det altså heller ikke. Så det er ikke sådan et helt nyt regelsæt, Enhedslisten kommer og foreslår.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal blot ganske kort spørge Socialdemokratiets ordfører, om man i Socialdemokratiet er enig i, at der nu lovligt kan være flere antibiotikarester i vores fødevarer, end der kunne, før den nye bekendtgørelse trådte i kraft.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Jeg vil gerne sige til både hr. Keld Albrechtsen og hr. Touborg nu med det samme, at det jo er interessant, at lige netop de to partier nu er meget opmærksomme på antibiotikarester i kød og i mælk for den sags skyld, når man betænker hvilke store problemer, Socialdemokratiet rent faktisk måtte udrede, da vi skulle vedtage Vetstat, for at være sikker på at få både SF og Enhedslisten med her. Det var bare sådan en bemærkning, men det er da glædeligt.

Men bortset fra det er det rigtigt, at vi tidligere har haft et regelsæt om det her, og nu har vi så indført EU's regler på området. Og jeg er

faktisk ret tilfreds med at erkende nu, at man i EU har været igennem en proces, hvor man har afdækket alle mediciner og sat grænser for dem alle sammen. Vi har nu et redskab, som vi løbende kan justere på efter behov.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men hvis fru Margot Torp vil se efter i bemærkningerne til lovforslaget, så er der jo faktisk dér redegjort for, at det, der er sket, jo ikke er, at man har iværksat EU's regler. For man har kørt efter EU's regler siden 1990, hvor man havde nulværdien, og hvor der ikke måtte være medicinrester, og det gik udmærket i forhold til EU.

Altså meget kan man beskyldte EU for, og det skal man bestemt også, men mig bekendt – og dér må ministeren så korrigere mig, hvis det er forkert, hvad jeg siger – har Europa-Kommissionen aldrig nogen sinde forlangt, at Danmark skulle lave den her bekendtgørelse om, aldrig nogen sinde.

Så det her skal man altså ikke komme og skyde EU i skoene. Det er noget, regeringen har fundet på, at nu må der godt være medicinrester.

Fru Margot Torp må erkende, at det altså er en dansk regelændring, og vi kunne føre den tilbage igen ved at vedtage det her lovforslag, hvis vi ville det. Det ville Kommissionen formentlig ikke gøre en pind ved.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg tror ikke, Socialdemokratiets ordfører forstod mit forholdsvis korte og enkle spørgsmål, så jeg bliver nødt til at gentage det: Er det sådan, at der i dag lovligt kan være mere antibiotika i vores fødevarer, end der kunne før den bekendtgørelse, som vi fik meddelelse om i Folketinget den 14. december? Ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil gerne svare på det spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen rejste. Der er tale om fuld harmonisering her, og det vil sige, at der jo ikke er tale om, at det kun er noget, Danmark gør. Der er tale om, at Danmark sørger for, at lovgivningen er i overensstemmelse med de fuldt harmoniserede direktiver.

Og hvad angår svaret til hr. Kristen Touborg, så kan jeg sige, at der er forbedringer, og det vil

sige, at der er nogle eksempler, hvor man har mindre, og der er andre eksempler, hvor man har mere. Styrken ved forslaget, som det ligger nu, er, at der er nogle klare retningslinjer, der er nogle klare målemetoder, og det vil sige, at det bliver behandlet efter nogle retningslinjer, som vi kan kontrollere, og som vi i givet fald kan forbedre.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Til hr. Kristen Touborg: Den gule lampe lyste, så jeg kunne ikke svare før.

Hvorvidt der kan være flere medicinrester i, vil meget afhænge af, hvilke målemetoder man bruger. Det er sådan, at hvis vi skulle gå ind og bruge den virkelig fine målemetode, som kan afdække alt, også afstanden mellem den påståede nulværdi og den reelle nulværdi, så ville vi skulle bruge enorme ressourcer. Og den undersøgelse, som vi lige har set omkring rester af medicin, viser, at der er meget, meget få tilfælde; det er noget med 2-3 stykker ud af 18.000 eller sådan noget. Det ville virkelig være at skyde gråspurve med kanoner.

De midler, som vi så valgte at sætte ind på at gå ind og sikre, at det var de allersidste rester, vi fik konstateret, ville jo så gå fra andre fødevarerområder, som jeg synes lige for tiden påkalder sig mere opmærksomhed med hensyn til BSE og campylobacter osv. Så det er meget vigtigt, at vi beslutter, hvor det er, vi vil bruge ressourcerne.

Jeg synes, at den sidste undersøgelse meget godt viser, at landbruget har forstået, at der er god, god konkurrenceevne i at have et højt beskyttelsesniveau.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren undveg jo mit spørgsmål om, om det var EU, der havde bedt om, at vi her i Danmark vedtog en regelændring. Sagen er jo den, at da forordningen kom i 1990, valgte man fra dansk side at sige, at der ikke må være medicinrester i danskproducerede fødevarer. Det har EU da ikke noget imod, for det påfører jo ikke andre landes produktion en urimelig konkurrence. Tværtimod.

Derfor kunne EU da ikke drømme om at anlægge sag mod Danmark i den anledning og har jo så heller ikke gjort det. Og derfor må man sige, at det er en fuldstændig frivillig såkaldt tilpasning til EU.

Hvis der er nogen her i salen, der plejer at gøre opmærksom på, når noget bliver trukket ned over hovedet på Danmark af EU, så er det da i hvert fald mig. Men her må jeg erkende, at det ikke er EU's skyld. Det er alene den danske regering, der har opfundet en spidsfindig juridisk fortolkning af EU-retten, som Kommissionen ikke engang har bedt den danske regering om. Ministeren har i alt fald ikke kunnet producere nogen tilkendegivelse fra EU-Kommissionen i den retning.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Socialdemokratiets ordfører anfører, at det helt er afhængig af, hvilke målemetoder man anvender, om man kan måle mere eller mindre antibiotika i vore fødevarer.

Jeg vil godt høre, om den socialdemokratiske ordfører kan bekræfte, at for en række almindelige antibiotika, som anvendes mest i det danske landbrug, er det med samme målemetode lovligt at have en restkoncentration, der er 10-20 gange højere i dag, end det var i 1999 i Danmark.

Hvis man må det i den her forbindelse, og ministeren siger, at nogle grænseværdier er blevet hævet og andre sænket, så vil jeg gerne spørge ministeren, om der blandt de almindeligt anvendte antibiotika i dansk landbrug da er flest, der er blevet skærpet, eller flest der er blevet lempet.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil blot spørge fru Margot Torp, om den ændring, Danmark foretog sig her, var noget, vi gjorde i harmoni og på samme tidspunkt som de andre lande, eller forholder det sig sådan, at man faktisk kom og sagde, at her var noget, vi havde glemt for en del år siden, og nu gør vi det så.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Imens jeg husker det, vil jeg gerne stadig væk påpege, at hverken hr. Keld Albrechtsen eller hr. Touborg på noget tidspunkt har sammenkoblet deres egen indsats omkring oprettelse af Vetstat, hvor man var parat til, et langt stykke ad vejen i hvert fald, at give landmændene lov til at førstegangsbehandle mod yverbetændelse; noget, der virkelig kunne have øget presset på fødevarerområdet i forhold til antibiotika. Det

glemte jeg lige før, så det vil jeg godt lige påpege. Jeg havde egentlig forventet nogle kommentarer til det.

Men til både hr. Keld Albrechtsen og hr. Touborg og hr. Christian H. Hansen: Jeg skal ikke kunne sige helt præcist – så meget er jeg ikke inde i tingene – hvordan det er foregået, men jeg kan da se, at det da ikke er i forbrugernes interesse, at det går sådan som med æggene på alle områder. Jeg er ellers en af dem, som virkelig holder fanen højt på det her område, men jeg synes ikke, at jeg som forbruger er tjent med, at vores danske erhverv undermineres på en sådan måde, at vi så pludselig kun kan købe udenlandske æg og måske kun kan købe udenlandsk kød med rester i. Jeg synes lige, man skal have sig for øje, hvad det egentlig er for nogle interesser, man tjener.

Dybest set tror jeg, at vi er tjent med at have de samme grænseværdier som resten af EU, og jeg mener også, at vi har en øget forbrugersikkerhed ved, at alle lande, også dem, vi importerer fra, er underlagt EU's grænser. Men vi kan meget vel risikere at stå dér, at vi har udkonkurreret vores danske produkter og kun har de udenlandske, og så synes jeg, at vi har gjort forbrugerne en bjørnetjeneste, for at være helt ærlig.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Som jeg startede med at nævne i mine første bemærkninger, så har der været en meget grundig drøftelse af det her spørgsmål i et langvarigt samråd under min forgænger, og jeg tror oprigtigt talt ikke, at jeg her kan bidrage med noget som helst nyt.

Derfor skal jeg endnu en gang gentage, hvad jeg også var på talerstolen og sige før, at det drejer sig om en forordning, der er bindende, og at regeringen har sørget for at bringe sin egen handle måde i nøje overensstemmelse med den pågældende forordning.

Der er ikke tale om, at der er noget, der er frivilligt. Der er ikke tale om, at vi kan fastlægge nationale regler. Der er tale om, at vi skal rette os efter den forordning. Det har vi gjort, og det har vi meddelt Folketinget, og det har givet anledning til en større diskussion. I øvrigt vil jeg sige, at jeg betragter det som en fordel, at vi opererer med rester og med så små rester, at vi i mange andre sammenhænge ville tale om en nulværdi, simpelt hen fordi det er et spørgsmål om, hvad vi overhovedet kan måle.

Og lad mig så dertil føje, at regeringen faktisk lægger umådelig stor vægt på det, som fru Margot Torp nævnte, nemlig den forebyggende indsats, så vi kommer i situationer, hvor dyrene ikke behøver en behandling og dermed heller ikke medicin, så vi undgår diskussionen om rester, der, som jeg påpegede, altid vil være tilbage i dyrene.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kristen Touborg. Når ministeren har været inde, er der plads til nogle ekstra sætninger.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil blot spørge Socialdemokratiets ordfører, om det er rigtigt, at Socialdemokratiet på et tidspunkt ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg må lige sige, at det var i anledning af, at ministeren var kommet ekstra ind. Ellers må jeg sige, hvis det drejer sig om den fortsatte diskussion med den socialdemokratiske ordfører, at det kan vi ikke have nu. Der har vi haft tre indlæg pr. spørger.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er rigtigt, at Socialdemokratiet på et tidspunkt under udvalgsarbejdet under visse omstændigheder gik ind for en tidsplan for førstegangsbehandling af kvæg?

Mariann Fischer Boel (V):

Jyllands-Posten kunne her i slutningen af april måned berette, at Danmark i en intern rapport fra EU, fra Kommissionen, netop var blevet kåret som et af de sundeste lande for så vidt angår fødevarer, når det i øvrigt gælder restforekomster af medicin i dyr. Sammen med Finland og Sverige har Danmark den laveste forekomst af antibiotika i kød blandt alle medlemslandene.

Nu er det jo sådan, at når man er rekordholder, vil man også gerne fastholde sin rekord. Og jeg er også overbevist om, at der inden for primærerhvervet vil være et ønske om, at man også i fremtiden kan være på scoringstavlen, når det gælder om at være de bedste inden for dette specielle felt. Jeg er da meget enig i, at vis-

se af de nye produktionsmetoder også vil bidrage til, at man kan sikre, at man ikke kommer i en situation, hvor man skal medicinere dyrene.

Det er jo ingen tilfældighed, at Danmarks eksport af slagteriprodukter til Japan har en meget høj stjerne. Hvis vi kigger på svinekødsområdet, vil vi kunne se, at der bare inden for det sidste års tid er sket en voldsom vækst af den danske eksport af svinekød til Japan. Og det er jo ikke nogen tilfældighed. Det skyldes selvfølgelig den høje veterinære standard, som vi har i Danmark, som bl.a. skyldes de frivillige aftaler blandt producenterne om at sikre forbrugerne en fødevarekvalitet af den absolut bedste standard. Landbruget har jo også i årevis haft en frivillig aftale sammen med brancherne om ikke at anvende sulfadimidinlægemidlet til svin, og i Venstre støtter vi en fortsættelse af den frivillige aftale.

Jeg mener, at det er at stikke forbrugerne blå i øjnene, hvis man tror, at et dansk forbud mod sulfadimidinholdige lægemidler vil hjælpe og sikre forbrugerne det mindste. Efter Venstres mening vil et ensidigt dansk forbud blot vildlede forbrugerne til at tro, at der så heller ikke er nogen restkoncentrationer i det udenlandske kød. Og når vi så i forvejen ligger så højt og flot placeret herhjemme, så vil det virkelig være en tåbelig disposition efter Venstres holdning. Jeg kan også forstå på Enhedslistens ordfører, at man er fuldstændig bevidst om de konkurrencemæssige forhold ved en sådan disposition.

Uanset hvor sympatisk sådan et forslag ved første øjekast kan forekomme, så er nulværdier en illusion, og jeg er også overbevist om, at hr. Keld Albrechtsen, som jo går for at være et velbegavet menneske, fuldstændig er klar over, at sådan er virkeligheden. Og den illusion er ikke en, der er opstået hverken i går eller i dag, i 1990 eller sidste år, da vi ændrede på de her forhold.

Så Enhedslistens forslag har ikke noget med forbrugerbeskyttelse at gøre. Det er ene og alene et af Enhedslistens utallige angreb på EU, og jeg er meget enig med fødevareministeren i, at der kunne være en vis overvejelse omkring timingen med hensyn til fremsættelse af det her forslag i forbindelse med den kommende eller forestående euroafstemning.

Venstre kan – og jeg håber ikke, at det skuffer hr. Albrechtsen – ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker for den personlige bemærkning. Så skal jeg blot understrege endnu en gang, at det altså er en misforståelse, som åbenbart verserer både i Socialdemokratiet og i Venstre, at det her skulle være et angreb på EU. Jeg har faktisk prøvet nu adskillige gange at komme herop og forklare, at lige netop det her ikke er EU's skyld, men alene regeringens, som ved en spidsfindig fortolkning har forsøgt at tilpasse sig en EU-ret, som slet ikke er der. Så det håber jeg kan forklare det.

Men det her forslag handler jo ikke om, at nu indfører vi nogle skærper. Det handler jo blot om at sikre, at den gode retstilstand, vi på frivillig basis har haft i Danmark, også vil være gældende i årene fremover, så man på det japanske og andre markeder kan være sikker på, at det er kød uden medicinrester, man køber. Det er jo vitalt for dansk eksport, og derfor må jeg indrømme, at jeg vil godt spørge: Hvordan kan Venstre nå til den meget overraskende konklusion?

Jeg havde egentlig lænet mig tilbage i stolen og glædet mig over Venstres støtte til det her forslag, indtil der pludselig kommer den helt overraskende konklusion, at fordi det er så godt for dansk eksport at have frihed for medicinrester, så skal man stemme imod Enhedslistens forslag. Kan fru Mariann Fischer Boel ikke opklare, hvordan dette underlige kursskifte midt i hendes tale kunne finde sted?

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg havde ellers lovet mig selv, inden vi startede debatten, at jeg ikke ville svare på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål i dag. Men det her skal så være undtagelsen, der bekræfter reglen, og jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen: Der er jo intet i vejen for, at den gode retstilstand med de frivillige aftaler, som Enhedslistens ordfører fremhæver, kan fortsætte, uanset hvad den danske regering så måtte beslutte.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at fru Mariann Fischer Boel alligevel ville svare. Men svaret undrer mig, for hvis nu vi er enige om, at det faktisk er af kolossal stor betydning for dansk eksport – og det har jeg også forstået at f.eks. slagterierne hele tiden har ment – at vi har denne garanti,

ville det da være meget uheldigt, hvis der var nogle, der begyndte at ændre ved det forhold, og derfor har vi haft en lovgivning og en bekendtgørelse, som sikrede det.

Men nu har vi ikke længere en sådan lovgivning og bekendtgørelse, fordi regeringen administrativt har lavet den om, og så risikerer vi altså, at der er nogle, der begynder at underløbe det høje danske niveau på dette område. Det ville da være meget, meget uheldigt for eksporten, hvis det skete, og hvis man ikke vil vedtage lovforslaget her, risikerer vi altså på et eller andet tidspunkt, at der sker, og jeg kan da ikke forstå, at Venstre vil tage medansvar for det.

Lene Espersen (KF):

De Konservative afviser også Enhedslistens forslag.

Jeg synes faktisk, at fødevarerministeren allerede har svaret meget indgående og præcist og klart på Enhedslistens lovforslag. Jeg synes, at vores fødevarerminister faktisk har været rundt om langt de fleste af de punkter, som jeg også havde tænkt mig at fremhæve, så min tale skal være kort.

Vi mener ikke, at Danmark er en isoleret ø, hvor vi bare kan køre vores eget løb. Vi tror på åbenhed og på frihandel, vi tror på, at vi bedst sikrer forbrugerne ved at have høje standarder på EU-plan, og i det omfang det overhovedet kan lade sig gøre, mener vi sådan set, at Danmark også på internationalt plan bør arbejde for det. Vi har en stor interesse i at sætte høje faglige og videnskabelige standarder, og vi støtter derfor også EU's forordninger om maksimale grænseværdier. Det er det bedste, vi kan gøre.

Jeg kan forstå på hr. Keld Albrechtsen, at det er, som om hr. Keld Albrechtsen egentlig også hælder til, at det på mange områder er ganske fornuftigt at fastsætte maksimale grænseværdier, så forbrugeren er fuldstændig sikret i det indre marked. Men hr. Keld Albrechtsen har så den opfattelse, at vi fortolker forordningen på en forkert måde. Det er lidt i den retning, jeg ligesom hører hr. Keld Albrechtsen sige, men jeg mener faktisk, regeringen fortolker forordningen på præcis den måde, den skal fortolkes, og jeg tror ikke, at det fremmer sagen, at vi begynder at kaste os ud i et større juridisk spørgsmål her i Folketinget om, hvordan man fortolker en præambel. Men jeg tror, at et af de ord, som Enhedslistens ordfører måske skulle slå op i EU-juraen, er det ord, der hedder proportionalitet, for så tror jeg, hr. Keld Albrechtsen vil fin-

de ud af, at det ikke er muligt at gøre andet end det, regeringen har gjort, som også Venstres ordfører har påpeget.

Der er masser af muligheder for at lave frivillige aftaler, men som udgangspunkt implementerer vi forordningen umiddelbart og kører med de maksimale grænseværdier. Det at have grænseværdier betyder jo ikke, at man skal fylde noget i sin produktion. Det betyder ikke, at man skal opretholde et vist niveau, det betyder bare, at man ikke må komme over det niveau, så man kan stadig køre efter at fylde så lidt i som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så må jeg gøre fru Lene Espersen opmærksom på, at den tolkning af EU-retten, som Enhedslistens forslag er baseret på, jo fuldt ud hviler på den tolkning, som blev fastslået af den daværende borgerlige regering, dengang forordningen blev vedtaget i 1990. Jo, det er korrekt, for dengang tolkede den danske regering det sådan, at vi har frihed her i Danmark til at have en lovgivning, der forbyder medicinrester i danskproducerede produkter, og den tolkning blev lagt til grund for det danske nulregelsystem, indtil en efterfølgende regering kom og ændrede det for nylig ved en bekendtgørelse.

Hvis fru Lene Espersen mener, at juraen dengang var forkert, var det altså den borgerlige regering, der uanfægtet af Europa-Kommissionen valgte en sådan fortolkning dengang. Og fru Lene Espersen må vel være bekendt med, at den tolkning, den borgerlige regering dengang lagde til grund, aldrig er blevet anfægtet af Kommissionen.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Lad mig sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg har en helt anderledes opfattelse af det historiske forløb i denne sag.

Jeg ved ikke, hvem der bedst kan redegøre for, hvad tidligere borgerlige regeringer og hvad skiftende socialdemokratisk ledede regeringer har gjort lige siden dengang. Men som jeg har forstået sagens substans, vedtog man en forordning i 1990, som efterfølgende er blevet ændret mange gange. Der er kommet nye ting til, i takt med at de tekniske måleinstrumenter og alt muligt andet er blevet bedre og bedre. Der har været tale om en løbende proces og ikke tale om nogen som helst form for status

quo siden 1990 til nu, så derfor vil jeg fastholde, at jeg mener, at det, som regeringen har gjort i dag, og det, som fødevareministeren har fremhævet, er den rigtige måde at fortolke tingene på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så vil jeg godt bede ministeren om at redegøre for det forhold.

Jeg var ikke medlem af Folketinget på det tidspunkt i 1990, så jeg kan ikke give fru Lene Espersen de oplysninger. Men jeg ved, at den borgerlige regering havde en tolkning, der gik ud på, at det regelsæt, vi havde i Danmark, kunne vi beholde uanset den forordning. Det er da muligt, det har været en tilsidesættelse af EU-retten, regeringen dengang lavede i det skjulte. Det er da muligt, det tør jeg da ikke sige, men det tror jeg nu ikke. Jeg tror, man dengang har tænkt: Det her må vi godt. Og fru Lene Espersen er vel bekendt med, at Europa-Kommissionen aldrig har anfægtet det danske regelsæt? Det blev ved panikbeslutning ændret af regeringen for nylig.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal blot bede fru Lene Espersen oplyse, hvad det er for nogle EU-forhold, der har ændret sig siden 1994, og som har gjort, at det var nødvendigt at ændre bekendtgørelsen på nuværende tidspunkt. Bare helt kort: Hvad det er for ændringer, der er foretaget?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu er det jo sådan, at vi ikke må referere i Folketingssalen, hvad der er foregået i samråd, og hvordan ministeren har besvaret spørgsmål. Men jeg vil foreslå, at man under udvalgsbehandlingen af dette forslag, hvis det overhovedet kan nås, spørger, hvordan historikken har været i årene, der gik. Jeg kan blot erindre om, at det også over for offentligheden er fremgået, at man flere gange har ændret reglerne, i takt med at der er kommet nye måleinstrumenter og nye grænseværdier, og jeg har forstået, at det er noget, som sådan set har været alment kendt. Det er en løbende proces, der har kørt hele vejen op gennem 1990'erne.

Det er vist så vidt, jeg kan gå i mine besvarelser af spørgsmålet her uden at komme på kant med, hvad man må ifølge forretningsorde-

nen, så jeg vil foreslå de to herrer, at man i stedet for spørger lidt til historikken i denne sag under udvalgsarbejdet, hvis man har glemt, hvad der skete i samrådet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

I modsætning til Venstre og De Konservative kan jeg meddele, at SF kan støtte forslaget.

Hensigten med forslaget er at genindføre den såkaldte nulgrænseværdi for medicinrester i kød og mælk – en grænseværdi, der som bekendt har været gældende i en længere årrække i Danmark helt frem til indeværende år.

I 1990 blev der vedtaget en EU-forordning om en harmonisering af maksimalgrænseværdierne for medicinrester i animalske produkter. Det er en forordning, som Danmark efter vores opfattelse har haft en ganske fornuftig indstilling til. Man har set den som en mulighed for at gøre tingene bedre i forhold til resten af EU, og derfor har man helt frem til december 1999 faktisk fortolket den sådan, at vi ikke var pligtige til at acceptere højere restkoncentrationer end de såkaldte nulgrænseværdier. Det er en tolkning, som SF finder er yderst fornuftig, og vi mener i øvrigt også, den er juridisk medholdelig, og er enige med forslagsstillerne i, at Danmark næppe ville tabe en sag på den. Men denne tolkning ændrede daværende fødevarerminister Henrik Dam Kristensen desværre ved en bekendtgørelse, så vi i dag accepterer de højere grænseværdier, som indgår i EU-forordningen.

Det er SF's opfattelse, at regeringen tolker forordningens ordlyd unødvendig stramt, og i den forbindelse er det vel også rimeligt at minde om, at vi i adskillige år har anvendt nulgrænseværdien, selv om forordningen også dengang var gældende. Jeg må derfor gentage: Hvad er det lige præcis, der er sket i EU-lovgivningen siden 1994, og som har medført, at det nu er blevet nødvendigt at ændre den danske praksis? Ja, forstå det, hvem der kan.

Desuden finder vi, det er en helt forkert udvikling, hvis noget EU-land skal tvinges til at stille lempeligere krav til medicingrænseværdierne, end man selv ønsker – forudsat naturligvis, at det ikke bliver brugt som tekniske handelshindringer. Hvorfor skal vi tvinges til at agere efter den laveste fællesnævner i EU? Hvorfor må ingen gøre det bedre end de andre,

altså forudsat at vi ikke snakker tekniske handelshindringer?

I SF finder vi, det ville være vigtigt, at man indførte principperne fra miljøgarantien på landbrugsområdet, for så ville en kedelig sag som denne kunne være undgået. Det lyser jo langt væk, at både ministeren og Socialdemokratiets ordfører egentlig ikke er særlig glade for sagen. Men det er altså en juridisk tolkning, som nogle har foretaget, og derfor skal jeg anbefale, at regeringen på regeringskonferencen arbejder for, at vi får indført principperne fra miljøgarantien på landbrugsområdet, så ingen tvinges til at have mere medicin i maden, end de selv ønsker.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Jeg vil gerne høre, om hr. Kristen Touborg ikke er glad for i dag, at han ikke fastholdt, at der skulle være førstegangsbehandling for yverbetændelse uden dyrlægekontrol.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg finder nok, at spørgsmålet ligger en smule uden for mit indlæg, men jeg skal gerne besvare det, og det vil jeg gøre med et spørgsmål til fru Margot Torp: Er det sandt, at Socialdemokratiet på et tidspunkt under udvalgsarbejdet sammen med SF og en hel del andre partier gik ind for førstegangsbehandlinger af malkekvægsbesætninger?

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Nej, det er ikke sandt, og jeg vil gerne fortsat have et svar på, om ikke SF i dag er glad for, at man i den sidste ende opgav at gennemføre det fatale ændringsforslag til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne stille hr. Kristen Touborg et teoretisk spørgsmål.

Lad os forestille os, at man på EU-plan vedtager et regelsæt på et område, der ikke tidligere har været reguleret, men hvor Danmark selv har haft sine regler – hvis det regelsæt ikke er konkretiseret, når det bliver vedtaget, er der vel ikke noget i vejen for, at Danmark siger, at når det bliver vedtaget nu, og det ikke er konkret, kan Danmark holde fast i de ting, som man al-

lerede har gennemført? Så langt kan vi vel godt være enige?

Men på et eller andet tidspunkt begynder EU så, når teknologien udvikler sig, at lægge grænseværdier for område efter område, og så begynder de på et eller andet tidspunkt at komme i konflikt med det, man for lang tid siden gennemførte i Danmark. Kan hr. Kristen Touborg forestille sig, at et sådant scenario er en ret nøjagtig beskrivelse af det, der er foregået fra 1990 til nu?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Fru Lene Espersens meget teoretiske spørgsmål finder jeg det ret vanskeligt at forholde sig til, og jeg finder vel heller ikke, at det er dét, som er det væsentlige.

Det væsentlige i denne sag er, så vidt jeg kan se, at man hidtil har haft en tolkning på området, hvor man har ment, at det var fuldt lovmedholdeligt at bruge den fremgangsmåde, man har anvendt i en årrække i Danmark. Der til skal så føjes, at det er SF's opfattelse i lighed med forslagsstillernes, at den linje, man har fulgt indtil i år, er fuldt medholdelig, og at den kunne bære rent juridisk. Derfor mener vi, at man skulle have kørt sagen, hvis der blev anlagt en sag i den forbindelse.

Til fru Margot Torp skal jeg sige, at i lighed med andre partier har SF søgt teknisk bistand til visse forslag.

Christian H. Hansen (DF):

Det er lige før, det her udvikler sig til en hel debat for eller imod EU, endda selv om forslagsstillerne har sagt, at for en gangs skyld er det slet ikke det, det går ud på.

Efter vores opfattelse går det ud på, at man egentlig vil genindføre noget, nemlig forbudet mod medicinrester i kød og mælk. Det skabte jo en voldsom stor debat herhjemme, da det blev ophævet, og der var da også nogle af de partier, som har været heroppe og har talt negativt om forslaget, som egentlig sagde, at det var meget forfærdeligt, at man nu gjorde det herhjemme.

Men det, sagen i bund og grund handler om, er vel, hvordan man fortolker forordningen fra Rådet, og her må jeg sige, at Dansk Folkeparti er helt enig med forslagsstillerne. Vi fortolker den også på den måde, at man stadig væk nationalt kan tillade sig at forbyde medicinrester i

animalske produkter, når blot Danmark trods alt tillader, at andre lande må eksportere varer til Danmark, som overholder de fastsatte grænseværdier.

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg også kan fristes til at gå lidt ud over forslaget og sige, at i Dansk Folkeparti finder vi også, at man her i landet skulle have lov til at nægte import af de fødevarer, som ikke lever op til de regler, vi har fastsat herhjemme. Vi mener faktisk også, at da vi behandlede redegørelsen, sagde nogle af partierne, som taler imod forslaget her, at sådan nogle ordninger skulle man egentlig se at få lavet.

Hvis det nu viser sig, at Kommissionen skulle reagere negativt – hvad vi i Dansk Folkeparti ikke tror den gør, for sandheden er jo også, at det ikke er noget, der sådan bare lige er indført. Man fik sagt det på en pæn måde, men man sagde vel egentlig noget i retning af: Det er noget, vi har glemt, men nu gør vi det så, for så gør vi ligesom alle de andre – hvis det var sådan, at det var en stor katastrofe for EU, at Danmark ikke for lang tid siden havde gjort det her, er jeg overbevist om, at så skulle Kommissionen nok have været der, Det er vel også derfor, forslagsstillerne ligesom siger, at hvis den skulle råbe vagt i gevær over for Danmark, så skal vi på forbrugernes vegne gå videre til EF-Domstolen og tage en sag. Det kan Dansk Folkeparti fuldt ud bakke op, så tilslutning fra Dansk Folkeparti til forslaget.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Jeg vil sådan set gerne stille præcis det samme spørgsmål til hr. Christian H. Hansen, som jeg stillede til hr. Kristen Touborg: Hvis området her ligger Dansk Folkeparti så meget på sinde, hvordan kan det så være, man var så optaget af at give førstebehandling til yverbetændelse uden dyrlæge?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det samme gode spørgsmål må selvfølgelig medføre det samme gode svar: Under en udvalgsbehandling sker der mange ting, og man søger teknisk bistand til mange forskellige ting. Det gør alle partier, og det gjorde Dansk Folkeparti også.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Til forskel fra de to foregående partier, Enhedslisten og SF, fulgte Dansk Folkeparti faktisk sagen til dørs i et betækningsbidrag.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Ja, det er fuldstændig rigtigt, at vi gjorde det, og det står vi også ved.

Men man kan så også sige, at da ministeren kom ud og fortalte om medicinresterne – ja, hvad skete der så? Sagde slagterierne, at de var utrolig glade for, at det forbud blev ophævet? Nej, de sagde faktisk, at de kunne egentlig ikke se, der var nogen grund til det, for de troede egentlig ikke, det var noget, man ville begynde at gøre. De syntes bare, der var risiko for, at nogle ville begynde at gøre det, så det var faktisk ikke en glad melding, der kom fra slagterierne.

Annie Lunde Hansen (CD):

Dette forslag tager udgangspunkt i fortolkningen af EU-retten, hvor regeringen tilsyneladende mener, at et nationalt forbud mod medicinrester i kød og mælk vil være i strid med forordningen om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler, som den jo hedder. Enhedslisten mener åbenbart det modsatte.

Vi kan vel alle være enige i, at vi selvfølgelig gerne vil være fri for restkoncentrationerne af medicin i fødevarer; sådan har vi det i hvert fald i CD. Men med de følsomme måleanalysemetoder, man har i dag, vil man kunne måle næsten alle restkoncentrationer af lægemidler i fødevarerne, og derfor vil jeg meget gerne heroppefra spørge ministeren, om ikke det, man regnede med dengang i 1990, når man sagde nul, faktisk i dag kan måles til at være flere tusindede højere end det, man mente dengang. Jeg skal ikke gøre mig klog på analysemetoder, men jeg vil meget gerne have en bekræftelse på det spørgsmål.

Vi har imidlertid ingen grund til at betvivle rigtigheden af regeringens opfattelse af, at et forbud vil være i strid med EU-retten, og derfor er der da også meget mere grund til at glæde sig over, at vi her i Danmark er med helt frem-

me, når det gælder om at nedbringe den faktiske forekomst af medicinrester i dyr. Som Venstres ordfører meget rigtigt sagde, bragte Jyllands-Posten den 25. april en artikel på baggrund af en intern EU-rapport fra Europa-Kommissionen, som fastslog, at Danmark er det sundeste land på dette område. Erhvervet mener selv, at dette image er alfa og omega i arbejdet med at bevare eksportandele, og netop derfor tror vi i CD, at Danmark kan fastholde den gode linje, også uden et nationalt forbud.

Indtil det modsatte er bevist, støtter vi os i CD til regeringens fortolkning af forordningen, og vi kan derfor ikke støtte dette forslag. For vores skyld må regeringen dog gerne arbejde for en nedsættelse af maksimalværdierne i EU-regi. Det ville ikke gøre os noget, men vi mener ikke, at Danmark med de fine resultater, man kan fremvise, har nogen grund til at være foregangsland i højere grad, end man er i øjeblikket rent lovmæssigt.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg er nødt til at spørge CD om en ting.

Da ministeren i sin tid ophævede forbudet, var CD straks på barrikaderne og fortalte, at det syntes man var så og så forfærdeligt, og man ville gøre en stor indsats for, at forbudet blev opretholdt. Jeg ved også, at CD har stillet mange spørgsmål gennem udvalget om det her, ligesom Dansk Folkeparti har gjort, så hvad får CD til lige pludselig at ændre holdning i dag?

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil godt sige, at man har jo lov til at blive klogere.

Efter de svar, der kom, og med det, ministeren forklarede om de ting, som jeg dengang ikke rigtig forstod, fik jeg besvaret mine spørgsmål og har siden hen også fået forklaret, hvad analysemetodernes følsomhed egentlig har betydet. Det har vist sig, at der faktisk var flere medicinrester i den animalske produktion, som dengang blev målt til nul, end der på noget tidspunkt vil være i dag, og hvis det er korrekt, som Socialdemokratiets ordfører sagde, at man tager to-tre stykker ud af 18.000, vil jeg sige, at så kan vi bruge vores penge mere fornuftigt. Og så beklager jeg over for Dansk Folkeparti, at jeg er blevet klogere.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er der sandelig ingen grund til at beklage, for det er jo kun sundt at blive det, og jeg ser da frem til, at CD følger op på det og generelt bliver klogere på alle ting. Men jeg vil da gerne takke for svaret og sige, at det ligner jo nok lidt i retning af, at noget, der var populært at sige den ene dag, ikke er så populært at følge op på.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Nu stiller jeg ikke spørgsmål i udvalgene for at blive populær. Jeg stiller spørgsmål for at lære noget af udvalgsarbejdet, og det er vel også det, udvalgsarbejdet er beregnet til. Det er vel at belyse tingene for os, så vi bliver klogere og bedre kan vurdere forslagene, og det er vel ikke nogen dårlig ting, for man skal vel ikke bare sidde der for at blive populær eller være pausekløvn. Det er i hvert fald ikke derfor, jeg sidder der.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg skal indledningsvis sige, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte Enhedslistens lovforslag, der går ud på et forbud med restkoncentrationer af lægemidler i animalske fødevarer. Det er ikke, fordi vi ikke synes, det er et flot formål, for det synes vi da det er, men vi ved jo, at der er nogle EU-regler og en EU-forordning, der gælder som umiddelbar ret i Danmark, og det vil altså sige, at skal man gøre noget som det, Enhedslisten foreslår her, skulle man lave den forordning om, og det mener vi sådan set ikke er nødvendigt.

Det er flere gange blevet sagt i eftermiddag her fra talerstolen, at de restkoncentrationer af medicin, vi har i de danske fødevarer, og den kontrol, vi i øvrigt har med det, er meget, meget god og har været med til at fremme dansk eksport, ikke bare i Japan, men også andre steder. Man kan også sige, at EU på andre måder har skelet til dansk lovgivning, bl.a. med zoonosedirektivet og et nitratdirektiv, som selvfølgelig er noget andet. Men vi er sådan set meget fremme i feltet og selvfølgelig også i Bruxelles, hvor reglerne bliver skrevet.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan heller ikke støtte forslaget, selv om vi selvfølgelig også gerne ville have færre medicinrester i kødet. Men Danmark ligger langt nede, og vi tror på, at regeringens

fortolkning af Rådets forordning er den rigtige. Den forhindrer os jo heller ikke i at fortsætte vore bestræbelser på at minimere medicinrester i kødet, og det gør vi i Danmark ved frivillige aftaler og ved lovgivning, senest om Vetstat osv. Det er da den slags lovgivning, som er et lidt irriterende resultat af Fællesskabet, men det får ikke os til at ønske os ud af EU, og det indgår i øvrigt heller ikke i vores begrundelse for at sige nej til euroen.

Thorkild B. Frandsgaard (FRI):

I bemærkningerne til lovforslaget står der, at der er ingen grund til at udsætte befolkningen for den sundhedsmæssige usikkerhed, der findes, når der er medicinrester i fødevarerne, og det er jeg helt enig med forslagsstillerne i. Men en anden ting er at lovgive på området, og at lovgive om, at der skal være nul medicinrester i fødevarerne, er jeg bange for er at stikke blå i øjnene på befolkningen.

Der er ingen, der ønsker, at der skal være medicinrester i de kødvarer, som befolkningen køber og spiser, hverken ude i landbruget eller i fødevarerproduktionen, hvor varerne bliver gjort klar til salg.

Der er heldigvis, og det er kun godt, kontrol, ja selv ude hos landmændene. Det er der også på slagterierne. Det er der også, hvor det færdigtillberedes. Der er en god kontrol dér, og det skal vi være glade for. Men at lovgive på området om, at der skal være nul medicinrester tilbage, mener vi ikke er muligt.

Sygdom i dyr skal jo bekæmpes, i hvert fald efter vor mening. Dyrene skal ikke bare have lov til at ligge og dø. Og det sker jo indimellem, at det er nødvendigt at bekæmpe en eller anden sygdom. Og med de måleinstrumenter, der er i dag – det er kun godt; at udviklingen har gjort, at vi har så fine måleinstrumenter – ja, så kan det forekomme i ganske, ganske få tilfælde, at der er medicinrester. Der er forskellige statistikker, der fortæller, hvor mange der er, men det er ikke helt urigtigt at sige, at det er én gang ud af 5.000-8.000 dyr, der er tale om at finde det. Derfor mener vi, at det er så langt ude, at man ikke kan lovgive på området, men meningen er god nok.

I Frihed 2000 er vi overbeviste om, at erhvervet hele vejen igennem gør, hvad det kan, for det er det nødt til med den kontrol, der er her i Danmark, og jeg gentager, at det kun er godt, at der er det. Vi har en høj status, det ved alle. Vi er blandt de lande i verden, hvor man har den

højeste status på det område, og det skal vi være glade for. Men at lave en lovgivning, der siger nul medicinrester, mener vi ikke er muligt, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne takke hr. Kristen Touborg og hr. Christian H. Hansen for tilslutning til dette lovforslag og gentage, at dette lovforslag faktisk ikke er et forsøg på at føre euroen ind i den her folketingsdebat – jeg tror, det var ministeren, der antydede det – men tværtimod et forsøg på at bruge nogle handlemuligheder, som vi altså har her i Folketinget, hvis det ønskes af et flertal her i salen.

Der må vi så desværre konstatere ud fra debatten i dag, at det ønskes ikke, med alle mulige sådan forskellige undvigende forklaringer.

Det, der jo er problemet i sagen, er, at de grænseværdier, som EU har, i virkeligheden er ganske høje og altså tillader et væsentligt indtag af medicinrester i føden. Det er et problem, vi allerede kender fra importerede varer, for der er ingen tvivl om, at EU's forordning medfører, at vi her i Danmark, som det så også har været gældende, efter EU's regler skal acceptere import af fødevarer, som er forurenede med medicinrester. Det vil sige, at danske forbrugere, som vælger at købe importerede produkter, ja, de ved altså, at her gælder et dårligere regelsæt, men nu ved de desværre også, at det dårligere regelsæt fremover også gælder for danske fødevarer.

Der er så ganske vist stadig væk frivillige aftaler, men hvor længe holder de? Og hvor længe kan danske forbrugere og de forbrugere på store eksportmarkeder som f.eks. Japan så have tiltro til, at der forbliver nulgrænseværdier i de konkrete produkter? Ja, det kan de faktisk ikke have tiltro til. Det kræver en vældig indsats fra importører i andre lande hele tiden at holde øje med, om alle danske slagterier f.eks. nu bliver ved med at overholde sådanne aftaler. Det bliver faktisk ikke nemt at sikre, for det pålægger jo så erhvervslivet en vældig indsats at blive ved med på alle markeder at informere meget grundigt om: Nu skal I høre her, vi har ganske vist i Danmark ophævet forbrugerbeskyttelsen på det her område, men I skal ikke være belymrede, for der er alligevel ikke medicinrester

i dansk mad, for det har vi et indviklet system af frivillige aftaler i Danmark der måske sikrer. Det er faktisk ikke holdbart.

Dermed er man nu ved at underminere en væsentlig dansk eksportindsats på et område, hvor vi virkelig har haft et kvalitetsstempel at tilbyde på eksportmarkederne.

Det kan være, at regeringen sådan ud fra en mere kynisk betragtning har det synspunkt, at danske forbrugere nok i et vist omfang stadig væk f.eks. vil købe dansk kød her i Danmark, for det er da i hvert fald ikke ringere end det, der kommer fra udlandet. Det er så bare lige så dårligt med hensyn til medicinrester.

Det er en lidt kynisk betragtning, men det kan jo være, det er den, der ligger til grund. Men eksporten vil i hvert fald risikere at få en tilværelse op ad bakke, hvis man følger den linje, som regeringen lagde med den beslutning, der blev truffet om at ændre bekendtgørelsen.

Jeg vil ikke gå meget mere ind i juraen. Jeg vil bare bede ministeren besvare spørgsmålet om, hvilke tilkendegivelser man har fået, hvilke breve der er kommet fra Europa-Kommissionen, som skulle have nødvendiggjort den, efter min opfattelse, panikbeslutning, der blev truffet af den forhenværende fødevareminister. Jeg ser det lidt sådan, at ministeren nu af misforstået loyalitet med en tidligere fødevareminister ikke er interesseret i at rette en fejl, der blev begået.

Jeg kan da godt se, at hvis ministeren gav tilslutning til det her forslag, kunne det opfattes i hvert fald som en indirekte kritik af den tidligere fødevareminister. Men altså på den anden side er der jo også væsentlige samfundsmæssige interesser i det her spørgsmål, og enhver kan jo begå en fejl, og ministeren er jo blevet vejledt, dårligt vejledt efter min opfattelse, af nogle juridiske eksperter. De kan også tage fejl og har vitterlig i den besvarelse, vi fik, ovre i Fødevareministeriet taget fejl, idet de når frem til den antagelse, at vi ikke skulle kunne have lov til at forbyde medicinrester i dansk producerede varer.

Men jeg vil så bede om at få det belyst i udvalget, hvis ministeren ikke svarer på det spørgsmål nu. Og vi vil i hvert fald blive ved med at arbejde for, at vi får genindført dette forbud, ikke mindst af hensyn til de danske forbrugere og af hensyn til dansk eksport.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 230: Forslag til lov om ændring af landbrugsloven. (Ligestilling af lejere i landbrugsejendommers beboelsesbygninger med andre lejere).

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL). (Fremsat 22/3 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Lovforslaget kan umiddelbart synes velmotiveret. Det sigter på at ligestille lejere i boliger på landbrugsejendomme med andre lejere, når det gælder opsigelse.

Boliger på landbrugsejendomme er som udgangspunkt opført, fordi de er nødvendige for ejendommens drift, enten som bolig for den, der driver ejendommen, eller som bolig for medhjælper i bedriften. Udlejning af boliger på landbrugsejendomme til personer, som ikke er beskæftiget ved driften, sker derfor normalt kun, hvis boligen i en periode er overflødig for driften, men hvor der altså på sigt kan blive behov for boligen igen i forbindelse med driften.

Hvis boligen derimod også på sigt er overflødig for driften, ja, så vil den normalt blive fraskilt og solgt som ejerbolig. En del godser og større landbrug har afhændet deres tidligere tjenesteboliger. Det er mere attraktivt at have en ejerbolig end en lejebolig på landet, og boligerne bliver ofte bedre vedligeholdt, når de ejes af beboerne.

Reglerne i landbrugsloven giver kun adgang til at fravige lejelovgivningens bestemmelser om opsigelse, ikke lejelovgivningens øvrige bestemmelser, f.eks. den om fastsættelse af lejen, og reglerne i landbrugsloven gælder kun, når

der er en særlig begrundelse for opsigelse af lejemålet.

De særlige regler gælder for det første, når boligen skal anvendes for at opfylde bopælskravet i landbrugsloven. Ved køb af en landbrugsejendom skal køberen inden 6 måneder tage fast bopæl på ejendommen. Det er en meget væsentlig bestemmelse, og der dispenseres kun for bopælspligten i særlige tilfælde.

Det er regeringens opfattelse, at lejelovgivningens opsigelsesregler ikke i tilstrækkelig grad kan sikre mod omgåelse af bopælskravet ved erhvervelse af landbrugsejendomme.

Landbrugslovens § 12, stk. 3, sikrer derimod, at erhververen af en landbrugsejendom altid kan frigøre beboelsesbygningen og dermed altid har mulighed for at opfylde pligten til at tage bopæl på ejendommen.

Landbrugsloven indeholder endvidere adgang til at opsiges en lejer, når boligen skal anvendes til en medhjælper.

Det er altså en betingelse, at en medhjælper også flytter ind. Reglen kan anvendes f.eks. i situationer, hvor en landmand i en periode selv eller sammen med familien har klaret driften, men hvor han får brug for boligen til en medhjælper, der skal beskæftiges med ejendommens drift.

Et lejemål kan altså efter landbrugsloven kun opsiges, når der er en særlig begrundelse for det, ligesom efter lejelovgivningens. Landbrugsloven giver dog en udvidet opsigelsesret af hensyn til landbrugsejendommens drift.

Et lejemål kan derimod ikke opsiges f.eks. for at gennemføre en huslejestigning, og hvis der sker misbrug af reglerne, vil det kunne medføre erstatningsansvar for udlejer.

Den særlige adgang til at opsiges lejemålet på en landbrugsejendom må i øvrigt ses i sammenhæng med lovgivningen i øvrigt. En landmand kan ikke uden videre opføre en ekstra bolig i det åbne land. Der er efter planlægningslovgivningen en meget restriktiv praksis på dette område.

Regeringen må derfor afvise det fremsatte forslag.

Erling Christensen (S):

Med den grundige gennemgang, som fødevarerministeren har gjort af det lovforslag, kan jeg ikke på Socialdemokratiets vegne tilføje nyt, og derfor kan jeg afvise forslaget.